

ΕΤΟΣ 65ον

11 Ιουνίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (3341)

Η ΧΑΡΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Γνωρίζουμε όλοι, αγαπητοί αδελφοί, τον όρισμό της πίστης που δίνει ο απόστολος Παύλος όταν την περιγράφει ως «ἐλπιοζομένων υπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχον οὐ βλεπομένων» σέ ἄλλο σημεῖο της πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς του. Νά ζεῖς δηλαδή ὡς χειροπιαστές, πραγματικότητες πνευματικές, πού ξεφεύγουν ἀπό τόν κόσμο τῶν αἰσθήσεων. Ἦ ἀρα ἡ πίστη εἶναι Χάρη πού πληροφορεῖ ἄνωθεν καί ἔσωθεν τήν καρδιά τοῦ Ἄνθρωπου. Δέν γεννιέται ὑποχρεωτικά ἀπό τήν Ἀπολογητική καί τόν διάλογο, ἀλλά εἶναι πληροφορία μυστική πού φωτίζει μέ τήν ἀλήθειά της ὁλόκληρο τόν Ἄνθρωπο.

Πιστεύω σημαίνει ἐμπιστεύομαι

Προκειμένου περὶ της πίστεως στόν Ἰησοῦ Χριστό, τόν πιστεύω σημαίνει τόν ἐμπιστεύομαι σέ τέτοιο βαθμό πού τόν ἀκολουθῶ διά βίου χωρίς «κρατούμενα» καί προϋποθέσεις. Μάλιστα ἐκεῖνος πού πιστεύει δέν ἐνδιαφέρεται κατά κόρον νά ἀποδείξει αὐτήν του τήν πίστη, ἐκτός καί τοῦ ζητηθεῖ καλοπροαίρετα, ὅποτε τότε προσπαθεῖ νά δώσει σέ αὐτούς πού τοῦ τό ζητοῦν κάτι ἀπό αὐτό πού ζεῖ καί πού τό ἀντιλαμβάνονται στή ζωή καί τά ἔργα του. Πιστεύω ἐπίσης σημαίνει ὁμολογῶ αὐτό πού ζῶ μαζί μέ τόν Χριστό.

Ἦ ἔτσι ὁ Παῦλος στή σημερινή περικοπή ἀπό τήν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή, πλέκει τό ἐγκώμιο ὄλων ἐκείνων πού ἐμπιστεύτηκαν τόν Θεό, ἀπό τοὺς χρόνους ἀκόμη της Παλαιᾶς Διαθήκης, καί μέσα σέ πλῆθος δοκιμασιῶν ἀναδείχθησαν δόκιμοι ἀθλητές της πίστεως. Παρελαύνουν νοερῶς μπροστά μας ὁ Δαβίδ, ὁ Γεδεὼν καί ὁ Σαμουὴλ καί τά θαυμάσια περιστατικά τοῦ βίου τῶν ἰδίων, ἀλλά καί ἄλλων πολλῶν δικαίων τῶν πρὸ Χριστοῦ χρόνων πού ὀνομάστηκαν «φίλοι τοῦ Θεοῦ», φίλοι τοῦ ἄσκαρου –ἀκόμη– Λόγου τοῦ Πατρός, ἀποτελώντας πρότυπο γιά ἐμᾶς τοὺς ἔσχατους, τοὺς μετὰ Χριστόν ζῶντες. Πόσο συγκινητικό φαίνεται τό ὅτι ὑπερέβησαν διά της χάριτος τοῦ Θεοῦ ὅλοι αὐτοί οἱ πρὸ Χριστοῦ «χριστιανοί», μαζί μέ τοὺς μετὰ Χριστόν ἁγίους μας, δοκιμασίες θηριομαχιῶν, πυρός, μα-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 33 - ιβ' 2)

Ἄς τρέχουμε μέ ὑπομονή τό δρόμο τῆς ζωῆς

Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπό ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροί ἐν πολέμῳ, παρεμβολάς ἐκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμpanίσθησαν, οὐ προοδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περιεκείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

καίρας, ἀσθενείας, πολέμων, ἐμπαιγμῶν, μαστιγώσεων, φυλακίσεων, λιθοβολισμῶν, προτιμώντας τὸν διὰ μαρτυρίου θάνατο γιὰ νὰ ἀναστηθοῦν ἐν Χριστῷ. Ἀκόμη περισσότερο κατανύσσεται κανεῖς, ὅταν σκέπτεται ὅτι οἱ πρό Χριστοῦ «φίλοι τοῦ Θεοῦ» ὑποβλήθηκαν στοὺς κόπους μιᾶς ἐνάρετης ζωῆς χωρὶς νὰ ὑπάρχει ἀκόμη ὁ τόπος τῆς Σύναξης, ὅπως στά μετά τὸν Χριστὸ ἔτη, δηλαδή τό σῶμα του, ἡ Ἐκκλησία του, ἡ ἔνωση μέ τὸν Χριστὸ στό ἓνα σῶμα καὶ αἷμα του.

Πιστός καὶ «ἄπιστος»

Πρέπει νὰ προσέξουμε, ἀδελφοί, τὸν εὐκόλο χαρακτηρισμὸ «ἄπιστος» ποῦ ἐμεῖς οἱ «πιστοὶ» προσάπτουμε σὲ ἄλλους ἀνθρώπους. Αὐτὸ πολλὲς φορές κρύβει ἐγωισμό, ἔλληψιν αὐτογνωσίας. Θὰ μπορούσε νὰ σκεφθεῖ κανεῖς ἅγια, ὅπως ἓνας ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὅποτε «προσγειώνεται»: «ὁ ἀδελφός δὲν ἔχει τὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ, τῆς πίστεως στό πρόσωπό του, γιὰ τοῦτο βάλληται ἀπὸ πλοισμούς καὶ πεποιθήσεις ἀπιστίας, τὴν ὁποία Χάρη ἔχω ἐγὼ δόξα τῷ Θεῷ· ἂν δὲν εἶχα κι ἐγὼ αὐτὴν τὴ Χάρη, θὰ ἦμουν χειρότερός του, καὶ ἂν ἐκεῖνος εἶχε αὐτὴν τὴ Χάρη, σίγουρα θὰ ἦταν καλυτέρός μου, ἐκτιμώντας τὴν σίγουρα περισσότερο ἀπὸ ἐμένα». «Οὐδὲν ἀληθέστερον τούτου», ἀδελφοί!

Ἀλλοῦ ὁ Παῦλος τονίζει τὴν πνευματικὴ μας προσοχὴ λέγοντας: «ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ» (Α' Κορ. 10, 12), ἔχοντας ὑπόψη τοῦ τὴν τρεπτότητα τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τό ὅτι δὲν πρέπει νὰ παίρνομε ὑπέρμετρο θάρρος στὴν πνευματικὴ ζωὴ, διότι οἱ παγίδες εἶναι πολλῆς. Ἄλλωστε σὴ γνωστὴ περικοπὴ ἀπὸ τὸν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι Πάντες μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τήν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγήν, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροί σέ καιρόν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγήν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Γυναῖκες ἔλαβαν τοὺς νεκροὺς τῶν δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διὰ νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλύτεραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μαστίγωσιν, ἀκόμη δέ καί μέ δεσμά καί φυλακὴν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ὑπέστησαν πολλάς δοκιμασίας, ἐθανατώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλανῶντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἐστεροῦντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας, (ἄνθρωποι διὰ τοὺς ὁποίους δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπλανῶντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπύλαια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοί, ἂν καί εἶχαν καλὴν μαρτυρίαν διὰ τήν πίστιν τους, δέν ἔλαβαν ὅ,τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέψει κατὰ καλύτερον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διὰ νά μὴ φθάσουν ἐκεῖνοι εἰς τήν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς. Ἐπομένως, ἀφοῦ ἔχομεν γύρω μας ἕνα τόσο μεγάλο σύννεφο ἀπὸ μάρτυρας, ἄς ἀποτινάξωμεν κάθε βᾶρος καί τήν ἁμαρτίαν, ἡ ὁποία εὐκόλα μᾶς ἐμπλέκει, καί ἄς τρέχωμεν μέ ὑπομονὴν τὸ ἀγώνισμα τοῦ δρόμου πού εἶναι ἐμπρὸς μας, μέ τοὺς ὀφθαλμούς μας προσλωμένους πρὸς τὸν ἀρχηγόν καί τελειωτὴν τῆς πίστεώς μας, τὸν Ἰησοῦν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

εὐαγγελιστὴ Μάρκο, τῆς θεραπείας τοῦ παιδιοῦ του ἀπὸ τὸν Χριστό, ὁ πατέρας τὸν παρακαλεῖ: «πιστεύω Κύριε, ἀλλὰ στήριξέ με γιὰ τήν ἀπιστίαν μου», δείχνοντάς μας μέ κάποιο τρόπο, ὅτι εἶναι τόσο ρευστά τὰ πράγματα στὸν ἄνθρωπο, ὥστε κάποτε καί ὁ πιστὸς νά μοιάζει καί νά αἰσθάνεται «ἄπιστος», ἀλλὰ καί τὸ ἀντίθετο. Γι' αὐτὸ καί χρειαζόμαστε συνεχῶς νά μᾶς ἐνισχύει ἡ χάρις τῆς πίστεως. Τότε, ἔχοντας ἐπίγνωση τῆς προσωπικῆς μας ἀθλιότητος, θά διαπιστώνουμε, ὅπως ὁ ὅσιος Πορφύριος τῶν ἡμερῶν μας, ὅτι «εἴμαστε ἕνα καί μ' ἐκείνους πού φαίνεται νά εἶναι ἐκτὸς Ἐκκλησίας· τὸ θέμα εἶναι ὁ ἔρωτας στὸν Χριστό».

Ἡ εὐπερίστατη ἁμαρτία

Ἡ ἁμαρτία ὀνομάζεται «εὐπερίστατη» γιατί εὐκόλα διαπράττεται, καθότι εἴμαστε οἱ πάντες εὐόλισθοι, ἀλλὰ καί παρουσιάζονται πολλῆς «εὐκαιρίας» γι' αὐτό. Ὁ «ὄγκος» πού ἀναφέρει ὁ Ἀπόστολος, ὑπαινίσσεται τὸ βᾶρος τῶν βιοτικῶν μεριμνῶν καί κοσμικῶν πραγμάτων πού μᾶς κατακλύζουν, μᾶς ψυχραίνουν καί ἀπομακρύνουν τήν ἐγρήγορση, μέ τήν ὁποία ὀφείλομε νά προφυλάσσουμε τὴν καρδιά μας καί νά ἐξετάζουμε τίς πονηρὲς κινήσεις της, αὐτὸ πού οἱ Πατέρες μας ὀνομάζουν «νῆψη».

11 Ιουνίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
«ΤΩΝ ΑΠΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Ναθαναήλ του Βαρθολομαίου ἐκ τῶν 12
καί Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων (α΄ αϊ.). Ὑπεραγίας Θεοτόκου «Παναγίας Ἐξιον ἐστίν».
Ἦχος: πλ. δ΄ - Ἑωθινόν: Α΄ - Ἀπόστολος: Ἑβρ. 1α΄ 33 - 1β΄ 2
- Εὐαγγέλιον: Μαθ. 1΄ 32-33, 37-38, 1θ΄ 27-30.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Ἰουνίου, Β΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 10-16 - Εὐαγγέλιον: Μαθ. δ΄ 18-23.

Ἡ θεία Λειτουργία εἶναι γιά τόν Ὁρθόδοξο χριστιανό ὁ χώρος ὅπου αὐτός με-
τανοεῖ κηλαιντας πικρά πάνω στήν ἀπερίγραπτη ἀθλιότητά του, ἀλλή καί ὅπου
εὐλογεῖται καί ἀγιάζεται ὁ τρόπος του, ἐνώνεται μέ τόν Θεό, μετέχει τῶν ἀκτίστων
ἐνεργειῶν του, ἐχρυσώνεται, φωτίζεται, θεοῦται, χαριτώνεται, ριούεται μέσα σέ
μιά πλημμυρίδα θείων προσόντων. Γίνεται ἔτσι ἀκέραιος ὡς ἡ περιστέρα, δηλα-
δή ἀπλός στήν καρδιά, ἀπλή καί φρόνιμος σάν τό φίδι, δηλαδή ὀξύπους, ταχύς
στήν ἀγάπη καί τή συνδρομή τοῦ πάσχοντος πηλσίον τοῦ ἀνθρώπου, βραδύς
στήν ὀργή καί τή μνησικακία, «ἀφορῶν», δηλαδή προσβλήποντας μέ τήν πίστη
του, στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί μόνο. Ἡ μέ πίστη προσήλωση στήν ἕνσαρκη
Ἀγάπη δίνει σάρκα καί ὀστά στόν πνευματικό μας ἀγώνα καί μᾶς χαρίζει τή χάρά
τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἤδη ἀπό ἐδῶ καί τώρα. Ἀρχιμ. Ἐ. Τ.

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΕΠΙ Τῆ ΕΛΕΥΣΕΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ
(ἀπό τίς 12-15 Ἰουνίου 2017)**

- Καθημερινῶς τελοῦνται ὁ Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία κατά τίς ὥρες 6.30-9 π.μ. καί ὁ Ἑσπερινός - Παράκληση κατά τίς ὥρες 6-7.30 μ.μ.
 - Τήν Πέμπτη 15 Ἰουνίου ἐ.ἔ. Ὁρθρος - Ἀρχιερατική Θ. Λειτουργία κατά τίς ὥρες 7-10.00 π.μ. Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός μέ τίη συμμετοχή τοῦ Σώματος τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερῶν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων - Ἐγκώμια Ἀγ. Ἐλένης - Λιτάνευση Τιμίου Ξύλου καί Ἱ. Σκηνώματος Ἀγ. Ἐλένης. Θά ψάλει ὁ Βυζαντινός Χορός «Ἀντιφωνικόν Μέλος», κατά τίς ὥρες 7-9 μ.μ.
 - Ἱερή Ἀγρυπνία θά τελεσεῖ τήν Δευτέρα 12 Ἰουνίου (στίη ὁποία θά ψάλει ἡ Χορωδία τῆς Ρωσικῆς Παροικίας Ἀθηνῶν) ἀπό τίς 9 μ.μ.
- Ὁ Ὁρθρος, ἡ Θ. Λειτουργία καί ὁ Ἑσπερινός καθημερινά, ὡς καί οἱ Ἱ. Ἀγρυπνίες, θά ἀναμεταδίδονται ἀπό τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 89.5 FM καί ζωντανά ἀπό τό Διαδίκτυο στόν ἰστότοπο agiaeleni.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr